

II. overfor arbejdsvillige.

a) før og under Konflikt.

1. Advarsler mod at tage Arbejde.
2. Agitation overfor arbejdsvillige til Indtræden i Fagforening.
  1. 1905. B. 94. 1. B. 3.
  2. 1910. 675. 1. B. 3.
3. Strejkevagter.
  1. Højesteretsdom af 16. Oktober 1891, U. f. R. 1892, Side 98, jfr. U. f. R. 1891, Side 187.

Ved Dommen udtaltes, at Skomagersvendenes Forbund havde været uberettiget til i Social-Demokraten at bekendtgøre, at Arbejdet hos en navngiven Skomagermester var nedlagt, og at Skomagersvendene opfordredes til ikke at søge Arbejde hos ham saavel som til at lade patrouillere udenfor Mesterens Butik for at afholde Svende fra at arbejde hos ham, idet det nævnte Forbund havde tilsigtet derved at hindre Mesteren i at faa den til Fortsættelsen af hans Virksomhed fornødne Arbejdskraft.

Forbundet blev tilpligtet dels at erstatte Mesterens hans Udlæg til Politihjælp i Anledning af Patrouilleringen, dels at betale ham en af uvildige Mænd fastsat Erstatning af mindst 3 000 Kr. for det hans Forretning ved Bladartiklen og Patrouilleringen før Sagens Anlæg tilføjede Tab.

Om Patrouilleringen hedder det i Sagen nærmere: De patrouillerende Svende henvendte sig til de arbejdssøgende og søgte at faa dem til at holde op med Arbejdet, holdt Vagt for at se, hvilke Svende Arbejdsgiveren havde, fulgte efter Bydrengen for at se, hvilke Kunder han gik til.

Om Patrouilleringen udtales det i Dommen, at „Patrouilleringen . . . . . og den til denne knyttede Fremgangsmaade maa anses som aldeles uberettiget“.

Højesteret stadfæstede Overrettsdommen i Henhold til de i denne anførte Grunde.

2. Højesteretsdom af 4. Maj 1894, U. f. R. 1894, Side 696; jfr. Landsover- samt Hof- og Stadsretsdom af 9. Maj 1892, U. f. R. 1892, Side 935.

Dansk Skrædderforbund og sammes Bestyrelse mod Skræddermester V. A. Schilder.

Et overfor en Fagforening af Haandværkssvende nedlagt Forbud mod, at der efter dennes Foranstaltning ved Trusler eller paa anden retsstridig Maade direkte eller indirekte søgtes lagt Hindringer i Vejen for Tilgang af Arbejdskraft hos en Mester i det paagældende Fag, kendt lovligt, da det var in confesso, at Fagforeningen gennem opstillede Strejkevagter havde søgt at formaa Svende til at undlade at arbejde hos Mesteren.

Erstatning efter uvildige Mænds Skøn blev tillagt Mesteren for Tab, paaført inden Sagens Anlæg.

Til Støtte for sin Paastand havde indstævnte anbragt, at Forbundet i et betydeligt Omfang havde forhindret, at Skræddersvende tog Arbejde hos ham, derved, at Udsendinge fra Forbundet — saakaldte Strejkevagter — posteredes udenfor indstævntes Arbejdslokaler med den Opgave at kontrolere, hvem der søgte Arbejde hos ham, og saa ved Trusler eller paa anden Maade formaaede dem til at opgive dette, og dette blev ogsaa anerkendt af Citanten, at disse, da de forment, at indstævnte ej holdt sig Priskuranten efterrettelig, gennem Strejkevagter havde søgt at formaa Skræddersvende til at undlade at arbejde hos indstævnte, dog uden at der til Opnaelse af dette Formaal havde været anvendt Trusler eller andre direkte retsstridige Midler.

Allerede efter det saaledes foreliggende findes indstævnte at have haft tilstrækkelig Føje til gennem Forbud at værgе sig imod, at Tilgang af Arbejdskraft blev standset.

Ved Højesteretsdom af 4. Maj 1894 dels stadfæstedes, dels forandredes ovennævnte Overrettsdom af 9. Maj 1892.

I Højesteretsdommen hedder det: „Ved de Højesteret forelagte Oplysninger maa det anses godtgjort, at den i Dommen omtalte Postering af Udsendinge fra „Dansk Skrædderforbund“ udenfor Kontraappellanten, Skræddermester Schilders Arbejdslokaler har været forbundet med Fremsettelse paa forskellig Maade af Trusler imod de derved antrufne